

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010212
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3619010212.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému W. Q., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B., I. XXX/XX, okres B., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f), odsek 3 písm. b) Tr. zákona účinného do 31.07.2019 a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 14. júla 2020 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 19. februára 2020 pod sp. zn. 1T/78/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovaného W. Q. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 19. februára 2020 pod sp. zn. 1T/78/2019 bol obžalovaný W. Q., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného z trestného činu prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f), odsek 3 písm. b) Tr. zákona účinného do 31.07.2019 v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Tr. zákona (skutok pod bodom 1) na tom skutkovom základe, že

dňa 04.06.2019 v čase okolo 09.15 hod. v B., na I. M. č. XXX/XX neoprávnene vnikol cez neuzamknutú bránu do uzavretého dvora bytového domu č. XXX/XX v časti prináležiacej k bytu č. X a odcudzil odtiaľ neuzamknutý pánsky horský bicykel zn. VEDORA ROXON, čierno-šedej farby, ktorý následne v ten istý deň založil v záložni Zlaté časy v Partizánskom za sumu -40,- € a peniaze použil pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodenej E. T. škodu vo výške -100,- €, a čin spáchal hoci mu rozhodnutím Okresného úradu Prievidza, Odboru všeobecnej vnútornej správy, pracovisko Partizánske č. OU-PD-OVVS-2018/024505 zo dňa 05.12.2018, právoplatným dňa 31.12.2018 uložená pokuta -40,- € za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil drobnou krádežou, a čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 3T/176/2017 zo dňa 12. februára 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15. novembra 2018 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f), odsek. 3 písm. b) Tr. zákona,

a z trestného činu prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zákona (skutok pod bodom 2) na tom skutkovom základe, že

dňa 29.06.2019 v čase okolo 02.00 hod pred prevádzkou Döner Kebab v Partizánskom na ulici J. č. XXXX po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol poškodeného J. V. N. tak, že ho sediaceho na zábradlí jeden krát udrel rukou do oblasti tváre, po čom poškodený spadol na zem, čím poškodenému J. V. N., spôsobil zlomeninu dolnej čeľuste vľavo bez posunu a poranenie zubu č. 38, ktoré zranenia si vyžiadali lekárske ošetrenie s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 27 dní.

Za tieto trestné činy bol odsúdený obžalovaný W. Q. nasledovne:

Podľa § 212 odsek 3 Tr. zákona účinného do 31.07.2019, § 36 písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1, § 42 odsek 1 Tr. zákona na súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov n e p o d m i e n e č n e.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona súd z r u š i l výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske pod č. k. 2T/44/2019-57 zo dňa 08. augusta 2019, právoplatným dňa 31. augusta 2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody okresný rozhodol nasledovne:

Podľa § 287 odsek 1, odsek 2 Tr. poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., pobočka Trenčín, so sídlom v Trenčíne, Partizánska 2315, IČO: 35937874 škodu vo výške -4.275,38 € a poškodenému J. V. N., nar. XX.XX.XXXX v Y., bytom X. T. (správne Z. nad Z., časť X. T.), T. K. XXXX/XX (okres Z. nad Z.) škodu vo výške -1.621,80 €.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním proti výroku o uloženom treste obžalovaný W. Q.. V písomnom odôvodnení odvolania poukázal iba na to, že mu okresný súd uložil neprimerane vysoký súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Partizánske sa do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu k písomnému odôvodneniu odvolania obžalovaného nevyjadрила.

Verejné zasadnutie pred odvolacím krajským súdom bolo dňa 14. júla 2020 vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok podľa §§ 293 odsek 5 Tr. poriadku aj napriek neúčasti obžalovaného a teda v jeho neprítomnosti, keď obžalovaný bol o termíne nariadeného procesného úkonu riadne a včas upovedomený, so zachovaním zákonnej lehoty na prípravu, pričom svoju neúčasť neospravedlnil a teda ani nepožiadaval o odročenie verejného zasadnutia z relevantného dôvodu, keď boli súčasne splnené ďalšie zákonné podmienky pre konanie v jeho neprítomnosti.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu vo všetkých jeho výrokoch považuje za správny a zákonný a preto odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Odvolací Krajský súd v Trenčíne na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 11. mája 2020, na verejnom zasadnutí dňa 14. júla 2020 postupom podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným napadnutých výrokov o uloženom súhrnnom a úhrnnom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného W. Q., ktoré bolo podané oprávnenou osobou a včas, nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku /v danom prípade pre zásadný spôsob porušenia práva na obhajobu podľa písm. c) citovaného zákonného ustanovenia/.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia konania obžalovaného, teda výroku o vine, ktorý nebol napadnutý odvolaním a ktorého správnosť krajský súd ani nemohol preskúmať z dôvodu, že okresný súd na hlavnom pojednávaní právoplatne prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny /podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku/ v zmysle § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku, postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestnoprávnych sankcií obžalovanému W. Q., t. j. pri určení druhu a výmery trestu, teda pri treste odňatia slobody, ako aj spôsobu určenia jeho výkonu. V prvom rade

je potrebné uviesť, že okresný súd správne dospel k záveru o nevyhnutnosti ukladať obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k jeho predchádzajúcemu právoplatnému odsúdeniu Okresným súdom Partizánske pod sp. zn. 2T/44/2019, vzhľadom na splnenie zákonných podmienok uvedených v § 42 Tr. zákona a ďalej podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Tr. zákona, keďže všetky zbiehajúce sa trestné činy, spáchané hoci vo viacčinnom súbehu, sú však iba prečinmi. Pri správnom postupe teda okresný súd mal vo výrokovvej časti uviesť iba skutočnosť o uložení súhrnného trestu. Nebolo potrebné uvádzať, že sa obžalovanému ukladá aj úhrnný trest, pretože súhrnný trest je fakticky druhom úhrnného trestu a teda pojmovo zahŕňa aj úhrnný trest. Tento formálny nedostatok však neznamená chybu, ktorá má zásadný vplyv na správnosť uloženia trestu obžalovanému v posudzovanom prípade a nutnosť ju naprávať. Okresný súd tiež správne dospel k záveru o tom, že najprísnejšou zbiehajúcou sa skutkovou podstatou trestného činu, podľa ktorej mal byť obžalovanému trest ukladaný, je prečin krádeže podľa § 212 odsek 3 Tr. zákona v znení účinnom do 31.07.2019, so základnou sadzbuou trestu odňatia slobody uvedenou v osobitnej časti Trestného zákona od 6-tich mesiacov do 3-och rokov. Okresný súd nepochybil ani pri identifikácii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď obžalovanému priznal ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, keďže obžalovaný urobil vyhlásenie o uznaní viny v celom rozsahu podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. zákona, ktoré okresný súd aj právoplatne prijal, čo je plne v súlade s už ustálenou súdnou praxou a aj v zmysle platnej judikatúry a príslušného stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR. Správne tiež obžalovanému na druhej strane pričítal existujúce dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, t. j. spáchanie viacerých trestných činov a skutočnosť, že bol doposiaľ opakovane súdne trestaný pre úmyselnú trestnú činnosť. Správnym bol tiež postup okresného súdu pri aplikovaní ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 4 a odsek 8 Tr. zákona, keďže u obžalovaného prevažovali priťažujúce okolnosti, čo malo za následok zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o 1/3 na 16 mesiacov. Potom okresný súd správne a zákonne uložil obžalovanému primeraný trest odňatia slobody za uvedeného a popísaného stavu vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne, pretože v dotknutej trestnej veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/44/2019 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Správne bolo následne aj okresným súdom zaradenie obžalovaného W. Q. na výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, pretože bol evidentne v ostatných desiatich rokoch pred spáchaním posudzovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody, bez relevantných skutočností odôvodňujúcich iné, či už miernejšie alebo prísnejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona. Krajský súd uvádza, že takto uložený súhrnný trest, vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného, konštatovanú správne už okresným súdom v napadnutom rozsudku sa skôr javí ako ešte pomerne miernym, pričom však prísnejší trest odňatia slobody by už nebolo možné ani obžalovanému, vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného, uložiť. Okresný súd sa tiež v dostatočnej miere a akceptovateľne vysporiadal s nepriznaním poľahčujúcej okolnosti obžalovanému podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. U obžalovaného W. Q. ani krajský súd nezistil žiadnu podstatnú okolnosť, ktorá by viedla u neho k možnosti uložiť súhrnný trest odňatia slobody s aplikáciou jeho mimoriadneho zníženia podľa § 39 Tr. zákona. Uložený súhrnný trest odňatia slobody obžalovanému, s určením spôsobu jeho výkonu v napadnutom rozsudku okresného súdu, je trestom konformným s očakávaným účelom trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a vyjadruje aj v dostatočnej miere morálne odsúdenie konania obžalovaného v posudzovanom prípade spoločnosťou. Správnym a zákonným je aj výrok podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona v napadnutom rozsudku.

Keďže prieskumná povinnosť krajského súdu bola obmedzená iba rozsahom podaného odvolania obžalovaným, krajský súd už nepreskúmal aj výrok adhézneho konania, t. j. konania o náhrade škody.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného W. ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e sťažnosť prípustná.